

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010002
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci odsúdeného S. P. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 24. februára 2022, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/1/2021 zo dňa 6. decembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného S. P. zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 10T/1/2021 zo dňa 6. decembra 2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. nariadil odsúdenému S. P. vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov uloženého odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 10T/1/2021-327 zo dňa 15.02.2021. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd pre výkon trestu zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 06.12.2021 sťažnosť, ktorú písomne doplnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 16.02.2022. V sťažnosti v podstate uviedol, že momentálne je vo výkone väzby, ktorú vykonáva na základe iného rozhodnutia Okresného súdu Veľký Krtíš, v súvislosti s údajnými vyhrážkami jeho družky, pričom akcentoval, že do dnešného dňa nebol právoplatne odsúdený. Dôvodil, že jediným porušením bolo to, že v súvislosti so spáchaním skutku, ktorý mu je kladený za vinu a kde sa voči jeho osobe vedie trestné stíhanie je to, že bol pod vplyvom alkoholu. Akcentoval, že počas celej doby podmieneného odsúdenia nebolo preukázané, že by sa dopustil akéhokoľvek protiprávneho konania, o ktorom by bolo právoplatne rozhodnuté a takisto nebolo preukázané, že by v iných prípadoch požil alkoholické nápoje. Uviedol, že jedno pochybenie počas skúšobnej doby nie je dôvodom na premenu trestu. Je živiteľom rodiny, pred vzatím do väzby riadne pracoval a nedopúšťal sa protiprávnej činnosti. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/1/2021 zo dňa 15. februára 2021 bol S. P. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov podmienenčne s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bolo odsúdenému

uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2021 a od tohto dátumu začala odsúdenému plynúť skúšobná doba podmiennečného odsúdenia.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

V súvislosti s rozhodovaním o podmiennečne odloženom treste odňatia slobody doterajšia súdna prax jednoznačne konštatuje, že esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmiennečne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmiennečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovel uloženým podmienkam (nenahradil škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplátil zameškané výživné, ak boli uložené). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmiennečne odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Súd prvého stupňa dospel ešte počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia k záveru, že podmiennečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom u odsúdeného neplní svoj účel a evidentne nepostačuje na jeho nápravu, nakoľko odsúdený porušil uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, keďže najmenej dňa 16.06.2021 mu bolo políciou dychovou skúškou nameraných 1,35 mg/l alkoholu v dychu. Navyše počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa pod vplyvom alkoholických nápojov mal dopustiť konania, ktorým závažným spôsobom porušil normy spoločenského správania sa. Už len táto samotná okolnosť preukazuje, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa a nerešpektuje uložené obmedzenie v podobe zákazu požívania alkoholických nápojov, preto je dôvodné, rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny.

Povinnosťou odsúdeného v danom prípade bolo viesť život takým spôsobom, aby sa nedostal do rozporu so zákonom, dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužíval svoje práva proti spoluobčanom, nenarušoval občianske spolunažívanie v mieste bydliska ani v zamestnaní, plnil uložené obmedzenia a povinnosti, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Krajský súd v zhode s úsudkom prvostupňového súdu akcentuje skutočnosť, že odsúdený závažným spôsobom porušil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a nevedol riadny život, keďže sa dopustil počas skúšobnej doby aj protispoločenského správania. Predpokladom pre vyslovenie súdu, že sa odsúdený počas skúšobnej doby osvedčil a nepodmiennečný trest odňatia slobody sa preto nevykoná je, aby odsúdený splnil podmienky uvedené v § 52 ods. 1 Tr. zák. Okrem vedenia riadneho života v skúšobnej dobe, zákon špecifikuje aj iné podmienky, ktoré musia byť splnené. Ide o vykonanie iných sankcií uložených rozhodnutím súdu alebo plnenie obmedzení a povinností, ak tieto boli súdom uložené. Odsúdenému bolo vyššie uvedeným rozsudkom uložené, okrem trestu odňatia slobody, ktorý bol podmiennečne odložený, aj obmedzenie vo forme zákazu požívania alkoholických.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom bolo jednoznačne preukázané, že odsúdený v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia porušil súdom uložené obmedzenie, a preto súd prvého stupňa nemohol pristúpiť k inému rozhodnutiu, ako tomu, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil, nakoľko nedodrжал podmienky podmieneného odsúdenia a súčasne nevedol riadny život. Odsúdený preukázal, že možnosť nápravy uložením trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, nemá záujem využiť.

Prvostupňový súd správne postupoval, keď zaradil odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, keďže odsúdený nebol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.